

*

Číslo
40

*

*

únor
2009

*

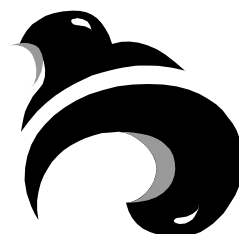
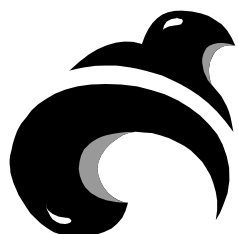

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(mezinárodní)

Zimní stadión a rychlo bruslařská dráha v Keblově

Úvodník

Neříkejte, že nemáte dost času. Máte k dispozici úplně stejně hodin denně, kolik měl Michelangelo, Kryštof Kolumbus, T.A. Edison, Albert Einstein nebo Winston Churchill.

neznámý autor

Nazdárek Tuláci a další čtenáři, vítejte v roce 2009. Uznávám, že přát Nový rok začátkem února je neobvyklé, ale poslední Semtamník vyšel v listopadu roku předchozího. Doufám, že jste všichni v klidu a bez bole břichů přežili vánoce a s čistou hlavou plnou nápadů a odhodlání vstoupili do roku letošního.

Náš bulvárně-informační plátek dospěl ke svému čtyřicátému číslu. Neočekávejte žádné bouřlivé oslavy ty si ponecháme možná ke stému číslu, ke kterému dnešním tempem vydávání dojdeme v únorovém čísle roku 2024. Jeden primát toto číslo však mít bude a to nejtenčí. Počet příspěvků do oddílového časopisu se limitně přiblížil nule a to má za důsledek snížení počtu stránek (nikoliv též limitně k nule). Ale někdy méně znamená více.

Podzim a zima je tradiční období kdy se v oddíle děje méně věcí než v létě. Záměrně nechci použít slovního spojení okurková sezóna, neboť tu správný oddíl, ke kterým zajisté patříme, nemá nikdy. Po neskutečných 18 letech jsme na vánoční výpravu vyrazili jiným směrem od Prahy než severním a to jižním. Vánoční vločku jsme našli mezi vánocemi na zamrzlé Okoři a z kraje ledna jsme okusili Keblovskou nádrž v jiném skupenství než na jaké jsme běžně zvyklí. Máte pocit, že mluvím z cesty a že o těchto věcech nic nevíte? No jestli ono to nebude tím, že je potřeba občas vypnout ICQ, TV, Skype a podobné a vyrazit ven do přírody, ta stále totiž nabízí více než internet.

V tomto čísle si nenechte ujít především reportážní článek o běžném dnu pracovnice le-

teckého průmyslu z pera naší dávné přispěvatelky Wendy, která je nejen autorkou obrázku jež zdobí každou zadní stranu časopisu, ale také živoucí legendou toho že Tulák se neztratí nejen v lese kolem Keblova ale ani v rozlehlejších pustinách jako je Evropská unie či letecký prostor nad celým světem.

Dost „bolo“ úvodu (ů) ... hurá ke čtení.

Beruna

Oddílová poradna

Touto zdánlivě novou rubrikou bychom rádi oznamovali věci z oddílového života, která nás čekají v blízké budoucnosti. Všechny zde uvedené informace najdete sice na oddílovém webu či vám přijdou ve formě informačních emailů, ale znáte staré známé přísloví, že opakování je matkou moudrosti.

Typická ukázka činnosti na oddílové radě v pokročilém stádiu řešení důležitých problémů

Proč ten divný název? Většina věcí co v oddíle probíhá musí někdo vymyslet nebo s nimi přijít a toto všechno se řeší na oddílových radách, které se scházejí cca jednou měsíčně.

- ➔ Gattaka nám oznámil konec svého oddílového působení, bude se nadále věnovat jen solidnímu elektro-výzkumu a studiu. Netruchlete na pracovní oddílové akce zavítá.
- ➔ Doladili jsme termíny akcí – více jak v tomto čísle tak na oddílovém webu.

- ➔ Květnová cyklovýprava bude rozšířena o pěší část pro necyklisty. Účast je tedy možná i pro nevyznavače sedla, pedálů a otačených údů.
- ➔ Program letního tábora je již jasný, bude to Zlatá Horečka a vypukne posledních 14 srpnových dnů. Kdo mírně zapátrá na oddílovém webu najde již kompletní informace o táboře včetně možnosti stažení všech materiálů – termín na přihlášení je zatím daleko, **31.květen 2009**, ale kdo zaváhá nejede.
- ➔ Ten kdo nezaplatil oddílový poplatek na rok 2008/2009 byl vyřazen z oddílového informačního emailu – pokud nevíte co to je za email rozhodně se poptejte.
- ➔ V únoru nás čeká pouze jednodenní akce, víkendovka přijde na řadu v březnu a dále již každý měsíc až do prázdnin.
- ➔ Pokud máte pocit, že počet oddílových akcí klesá, všimli jste si správně. Vše je totiž závislé na poptávce po účasti – když nikdo nejede akce se nekoná to je logické.

*Ne vždy se vše povede - ukázka nácviku
zdravovědy ze schůzky*

Okénko do kroniky

Dnes nahlédneme do průběhu dvou vánočních akcí, které mezi sebou dělí 18 let. Vánoce 1990, které se konaly na Tolštejně jsou pravděpodobně nejstarším dochovaným kronikářským

zápisem oddílových vánoc (zřejmě i prvních na Tolštejně) a Vánoce 2008 v Pořešíně jsou zase prvními oddílovými vánocemi, které se nekonaly v Lužických horách. V klidu se usadte a nechte se ovanout dechem dávné minulosti (nesrovnávat s mamuty prosím). Fotky pocházejí z vánoční výpravy 2008, foto z roku 1990 se bohužel nepodařilo dohledat.

Honba za zvonečkem

Tolštejn, 7. - 9.12.1990

Zřícenina hradu Tolštejn ležící na severu Čech nedaleko Jedlové má pro pamětníky oddílu určité kouzlo. Kouzlo plné vzpomínek na dobu, kdy dnešní velcí Tuláci (*pozn. jde o rok 1990*) vnímali všechno jinak – dětskýma očima a u oddílu byla Lud'kova sestra Jana. A tak když se za Janiny pomoci naskytla příležitost mít vánoční výpravu v oněch místech, neváhali dnešní instruktoři s rozhodnutím, aby oddíl podstoupil dlouhou cestu a vše, co je s přípravou i průběhem takové akce spojeno.

Z Jedlové by nás na Tolštejn mimo vlastních nohou mohlo dopravit snad jen psí spřežení. Zřícenina vzdálená od železniční stanice asi dva a půl kilometru ležela kdesi před námi v bohatě zasněžené krajině. V páteční večer nás ale místo psího štěkotu doprovázelo jen tiché mihotání bezpočtu hvězd tolik zářících na nezamračeném nebi, že nejen Karolína se nahlas musela divit, že tak jasné hvězdy snad nikdy neviděla.

Postupovali jsme sypkým sněhem jako zlatokopové na Klondaike, nebo podobní polárním badatelům kdesi na severní či jižní točně. Vedl nás Standa s Petrou, znalí to lidé Tolštejna i okolí, kteří se k nám připojili takřka na poslední chvíli po podrobných Janiných instrukcích, jak z Jedlové pěšky na hrad a co kde na hradě najít, když tam pojedeme sami....

Už cestou ze středu Čech jsme si všímali, jak sněhu přibývá, čím dále jsme od Prahy. Ale ani tento přírůstek bílé peřiny mne neodradil uzavřít sázku, že Tolštejn pod sněhem nebude. Prohrál jsem a náš dívčí instruktorský tandem – Jezule s Alicí – si zamnul ruce. Vymysleli si na

mne vaření snídaně – krupicové kaše pro celý regiment hladových krků a ruce jsem si po něm zamnul já.

Tolštejnská základna - září 2002

Lhal bych, začít popisem krás Tolštejna, sotva jsme k „hlavní bráně“ dorazili. Ve tmě za svitu hvězd a baterek moc vidět nebylo a po zlatokopeckém putování byla před námi spíš vidina vyhrátých místností, než starobylých hradeb.

Standa zatopil v kamnech v kuchyni i v jednom z pokojů, kam jsme se všichni poskládali. Macek a já jsme skočili do sklepa pro uhlí i na výzvědy a ostatním připadlo uložit a zklidnit neposedné Tuláčky.

Ráno potají začaly přípravy hry, kterou vymyslel již jmenovaný tandem a naskytlo se také více příležitostí rozhlédnout se kolem sebe. Už večer slyšené výkřiky, že tohle tu nebylo a tamto je jinak, pokračovaly, ačkoli ne v tak čerstvé intenzitě. Hrad sám se nezdá rozlehlý, ale kdo ví, co všechny ukryl sníh!. Doprostřed těch zbytků zdí s půlkulatou i špičatou klenbou oken je vestavěná turistická základna vyhlížející zvenku se snahou vypadat středověce. Ale uvnitř základny je zcela novodobý a přeplněný náhlými záchvaty něco zlepšit, přestavět, přebudovat a změnit, co se v daný okamžik dá. Asi nejen lidský elán za to může, ale hlavně pouhý chvilkový dostatek prostředků. Nad samotnou základnou se vypíná veřejnosti přístupná skalnatá vyhlídka, na níž vedou železné schody a odkud se dá dohlédnout až za kopečky.

Děvčata si připravila tyč (snad násadu od koštěte) a přivázala na ní spoustu cinkajících zvonečků. Tento nástroj měl být součástí hry. Nakonec se ale zvolila střízlivější varianta a zvonky putovaly do plátěného vaku a pak na rameno.

Vyrazili jsme v trojici do zasněžené krajiny a v dohodnutý čas zvonili v podhradí, co to dalo. Celá dětská tlupa měla jít za námi – za Sněžným průvodcem – po hlase zvonků i po cestíčkách vydupaných v hlubokém sněhu. Cestou jsme na různých místech ukládali části dopisu, který měly děti najít a sestavit. Na konci našeho putování stál vyhlédnutý vánoční stromek, který, jak bylo z dopisu patrné, měly děti ozdobit pro zvířátka. Ale nestalo se! Už jsme se vraceli do podhradí a teprve tam, nedaleko místa prvního zvonění, jsme tu naši tuláčí bandu potkali, dohoda – nedohoda. Vyslali jsme ji po svých vlastních stopách s patřičným komentářem, jaký to Sněžný průvod jsme zpovzdálí viděli a oni pokud si nepospíší, neuvidí a vrátili jsme se na základnu.

Ted' bylo třeba pro každého malého Tuláka zabalit dárek a schovat jej. Pokukovali jsme z oken, jak se venku zhoršuje počasí, jak tam začíná chumelit a nepříjemně fičet vítr. Typovali jsme kdypak a jak pak se asi děti se svými průvodci vrátí... Vrátily se velmi rychle a mokré aniž by cokoli našly, vydupaným korytem počínaje a dopisem konče. Nad kamny v kuchyni a nad vařením přibýlo něco zmrzlých punčocháčů a ponožek a rukavic i kalhot i bund i svetrů ...

Dětem jsme řekli, že i zvířátka v lese by měla mít radost z vánoc, alespoň nějaký ten stromek bychom jako vánoční mohli ozdobit a rozdali jsme papíry, pastelky, nůžky, nitě, lepidlo ...

Odpoledne jsme s Karolínou vzali děti s jejich ozdobami ven a putovali po stopách Sněžného průvodu a našli i větší část dopisu, jehož obsah jsme už znali. některé díly se ztratily ve sněhové vánici a i stopy byly značně zaváté. Ale k vybranému stromku pro zvířátka jsme došli, ozdobili jej a objevili jsme vzkaz: „Děkujeme Vám za ozdobení stromečku pro zvířátka. Na rozhledně

hradu Tolštejn vás čeká překvapení. Sněžný průvod.“

Některé děti se zaradovaly, už dlouho pokukovaly po zasněžených namrzlých schodech, kam že to vedou a jak to asi na nejvyšším místě Tolštejna vypadá. Cestou od stromku se nejmenší holčička Veronika Weigertová už nechala nést a i několik dalších se dobrovolně rozhodlo odepřít si potěšení z rozhledu po krajině. A tak po plechových schodech nakonec s Karolínou na začátku a se mnou na konci stoupala jen skupinka nejotrlejších z otrlých. V polovině stoupání jsme objevili ono překvapení – další vzkaz od Sněžného průvodu zastrčený do jednoho z konců železných držadel. Takřka nahoře u malé terasy z níž vedla plechová lávka přímo na vrchol Tolštejna jsme ze svých chutí vystřízlivěli. Pro poletující sníh nebylo vidět víc jak na pět metrů a na lávce vítr tak lomcoval s dětmi i se železným zábradlím, že jsme se raději obrátili na ústup. Karolína se statečně šla podívat až na vrchol, jestli tam není třeba nějaké další překvapení. Já jsem počkal na terase v hloučku k zemi přikrčených a dusících se dětí.

Nikde už nic nového nebylo a mně se při ustupování Týnka (Solárko), zeptala: „Když jsem to zvládla, vid', že nejsem žádná SRABABA?“ To slovíčko už prý děti ten den říkaly při první cestě za Sněžným průvodem.

Kamna byla tentokrát v totálním obložení. Natáhli jsme i šňůru přes celou místnost a rozvěsili k uschnutí málem i Tuláčky samotné.

K večeru čekalo děti ještě jedno hledání. Na stole si každý vybral papírek se svým jménem. kdo neuměl číst, dostal pomocníka. Na papírku bylo napsané, kde je třeba hledat vzkaz další, například v zámku u dveří z kuchyně do chodby. Tam byl odkaz (*pozn. neinternetový v roce 1990 jsme toho o internetu moc nevěděli :))*, že dárek pro tebe je uložený do velké naběračky zavěšené nad kuchyňským stolem, ale dárky že si vyvedneme všichni najednou.

Před štědrovečerní večeří jsme hráli na kytaru a zpívali nejznámější koledy a také dětmi neustále

vyžadované písničky jako je třeba Anděl od Karla Kryla. Po štědrovečerní sekané s bramborem došlo na dárky. Každý malý Tulák dostal jojo (*pozn. historie se nečekané opakuje na vánoce 2008 bylo hlavním dárkem též jojo*) a kdo chtěl mohl předem připravit něco pro kamaráda. Na

Kdo si kreslí nezlobí - Vánoce 2008

každého někdo pamatoval a nikdo, ani Standa s Petrou, neodešel s prázdnou. Jen dárky pro Jirku a Lud'ka zůstaly nerozbalené. Jirka se s námi přijel rozloučit v Praze na nádraží. Nechal si všechny věci doma a klíče zapomněl kdo ví kde jinde ... a Lud'kovi se ženil bratranec. Alespoň jsme na ně vzpomněli a řekli si, že dárky při nejbližší příležitosti předáme.

Ze stolu během večera zmizelo i cukroví a s dětmi ještě před spaním Karolína hrála na vyvolávání duchů. Tajemství, jak přitom Davidovi zčernal obličej, jako by se sám umazal od uhlí, dětem neprozradila.

Vánoční výprava vyvrcholila v neděli dopoledne, přes mou snahu to změnit, tradičním odchodem dětí s doprovodem na vlak a setrváním několika dětí na místě. Tak skončilo putování za Sněžným průvodem, nebo „Honba za zvonečkem“, jak chtěli mít na pamětních listech Jezule s Alicí, na pamětních listech, které jsme už nestihli nikdo vyrobit. Nezbyvá než se těšit, hledat a připravovat, co nového a bláznivějšího se ještě podniknout dá.

ET FINIS, Michal, 2.2.1991

přepsal Beruna 2.2.2009 (opravdu to tak vyšlo)

Vánoce za velkou louží

Pořešín, 12. - 14.12.2008

Skořápková hra - Vánoce 2008

Rok utekl jako voda a s blížícím se vánočním „šílenstvím“ se přiblížila další vánoční tulácká výprava. Letos poprvé v historii oddílu co kdo pamatuje, na jiný směr od Prahy než na sever.

V roce 1998 jsme mrzli na vánoční výpravě na Tolštejně v roce 2008 jsme se rozhodli jet zmrznout do Pořešína. Věříme že neskončíme jako před 10 lety kdy jsme byli nuceni odjet. Zimy už ale nejsou co bývaly a tak dnešní 3 nad nulou a 1 mm sněhu můžeme jen těžko srovnávat se situací před 10 lety kdy bylo mínus 20 a metrové závěje. Asi to bude tím že letos strávíme výpravu na jihu v krásném kamenném baráčku kde je zima i v létě.

Také v počtu účastníku jsme doznali jistých změn, ale i tak na letošní „krizi“ je 20 účastníků krásné číslo.

Pořešín jest malou vesničkou u jihočeské Kaplice kam jedete vlakem z Prahy skoro 4 hodiny a další hodinku jdete pěšky. Zkrátka ideální chaloupka na zimní víkend. Cesta proběhla bez komplikací v chalupě již Beruna od 2 hodin topí tedy dalo se tam i žít.

Večerní program je jednoduchý spánek. Sobota je ve znamení výroby věcí na zdobení stromečku a poznávání amerických vánočních zvyků. Celá tato výprava je totiž zaměřena na americké vánoce (nejde o oslavu amerického stylu vánoc ale čistě o poznání jiných zvyků). Navzdory předpovědím hnusného počasí je v sobotu vymetená obloha a tak dvouhodinová procházka s cílem najít větve na večer se vydařila.

Dokonce i vložená koulovačka na zřícenině dopadla dobře a dolů z hradeb padaly jen sněhové koule. Po procházce zjišťujeme, že kamna dokázala vyhasnout na všech třech místech, kde se v baráku topí. Jen u dětí v horní místnosti ten přímotop ne a ne vyhasnout.

Čas pokročil, venku se setmělo, výroba dalších ozdob je za námi a salát se na chodbě začíná nebezpečně ošívat, neboť tuší, že přichází jeho chvíle. Asi hodinu trvá vyzdobení zdejšího kostela (to je jedna místnost, která prostě vypadá jako byste vstoupili do kostela). Úderem 7 hodiny začíná Michalovým dopisem (ten byl po seznámení se všemi jako důkaz zlikvidován), slavnostní večeře. Původní strach nad nedostatkem byl rychle zažehnán a těžce oddychující po salátu se do sebe snažíme nasoukat cukroví.

Jedním z hlavních rozdílů oslavy vánoc za velkou louží je rozbalování dárků až druhý den ráno. Každý si na stanovené místo přináší Santa punčochu do které doufá přes noc přistane nadílka.

Po náročném přecpání se odcházíme do lesa nadělit zvířátkům a získat od sobů poděkování, že jsme nezapomněli na lesní zvěř. Noční klid na lůžku,

Slavnostní večeře

přerušil již jen Kuba svým dárkem pro velké. Není nic lepšího než běhat v noci s GPSkou po zřícenině.

Nedělní ráno se všichni hrnou ke svým punčochám prozkoumat nadílku. Pod stromkem jsou pak k mání rozměrnější dary jako tradiční oddílový kalendář. Čas kvapí a nezbyvá než poklidit

a rychle na vlak. Cesta bude zajisté mnohem lepší neboť ČD opět zdražilo cestování vlakem, tudíž to bude stát „za všechny prachy“.

Zdar Beruna

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Kdo zajišťuje úspěch
15.2.2009	Jednodenka	okolí Prahy	Monty
13. - 15.3.2009	Výprava	???	Monty
17. - 19.4.2009	Výprava	Kamenice	Maketa
30.4. - 3.5.2009	Čarodějnice – brigáda	Keblov	všichni
6. - 10.5.2009	Cykloakce a pěšoakce	Lužické hory – Petra	Beruna – cyklo Michal - pěšo
29. - 31.5.2009	Žůžo dobrodružo	???	Konop
19. - 21.6.2009	Výprava	Strážce ví	všichni
26. - 28.6.2009	Stavíme tábor (určeno zejména pro starší a silné)	Keblov	všichni
3. - 7.7.2009	Letní Šumava	Husinec	Michal
15. - 29.8.2009	Letní tábor	Keblov	Tuláci
18. - 20.9.2009	Výprava		
4.10.2009	Jednodenka	okolí Prahy	
27.10. - 1.11.2009	Podzimní prázdniny	Mezholezy u Domažlic	
20. - 22.11.2009	Výprava		
11. - 13.12.2009	Vánoční výprava		
26.12.2009	Putování za vánoční vločkou		

V jarních termínech (duben–červen) je možná mírná změna termínů z důvodů probíhající rekonstrukce táborové základny v Keblově.

Sledujte oddílový web (<http://oddil.tulaci.eu>), kde jsou vždy zaručeně čerstvé a nezkažené informace.

Bodování za II.čtvrtletí

Další čtvrt rok je za námi a máme zde další výsledky bodování. Zde je uvedeno skutečně pouze II. čtvrtletí, zbytek všech údajů najdete na oddílovém webu. Fanfáry a ceny byly rozdány na oddílové schůzce ve středu 4. února.

Pořadí	Jméno	Body
1	Matěj	38
2	Opičák	33
3	Lukáš A.	30
4	Vojta	29
5	Profesor	28
6	Kuba K.	25
7	Večernice	18
8	Čip, Lišák	13
9	Amazonka	12
10	Terka A.	11
11	Sojka	10

V rámci celého roku je pořadí na prvních 3 místech následující:

1. Opičák 64b.
2. Matěj 54 b.
3. Kuba K., Lukáš A. 50 b.

Že by první cena?

Jak vypadá den letušky?

Nějak tady trpím nedostatkem inspirace, ale abych dodržela slib, předem zodpovím nejfrekvencovanější z FAK, které mi různé romantické duše neustále pokládají: **Jak vypadá den letušky?**

Ráno vstáváte ve 4. V baráku kosa jako v márnici, protože jste v Irsku, je zima a plyn je drahejší, takže na noc vypínáte topení. Report máte v 5:25, takže na pátou si voláte předraženého taxíka, kterýho vám pochopitelně nikdo neproplatí, nicméně první bus na letiště jede až v 7 ráno, takže vám nic jiného nezbyvá. (Pokud tedy nechcete pěkně ostře šlapat pěšky, což se sice taky dá, ale v zimě, kdy fouká vítr a kosa je jak na Sibiři, to opravdu není žádná hitparáda. Nehledě na to, že s sebou vláčíte kufr na kolečkách, kterej je tak tichej, že občas spouští alarmany aut, která míváte.)

Než přijede taxík, poslepu si vyčistíte zuby a vytvoříte si za pomoci tuny laku a padesáti sponek předpisový účes, což je úkol spíš pro pana ing. Kaplického (dej mu pánbůh věčnou slávu), než pro rozespálého smrtelníka. Pak si na obličej nablácáte dvě kila mejkapu, nalakujete si nehty, a když si oblečete řvavě modrou uniformu, připadáte si rázem jako ošklivá kamarádka Julie Roberts v Pretty Woman. (Nejdrsnější je kabát. Jsem si jistá, že dřív to musel bejt cirkusovej stan, než na to někdo našil kapsy.) Naházíte do sebe snídani (půlka skončí na uniformě, ale to vem čert) a ten přiblbllej taxikář už na vás zvenku troubí a budí sousedy. Vezmete si kabelku a kufr, přičemž si okamžitě zničíte ty pracně nalakované nehty, a razíte.

Taxikář se vás nejdřív zeptá, jak dlouho jste v Irsku, a když mu suše odpovíte, že sedm měsíců, zklamaně to vezme po dálnici, protože si uvědomí, že ten trik s báječnou (skoro dvojnásobně dražší) zkratkou po vedlejší silnici na vás už pravděpodobně zkusil nějaký chytrák před nim.

V kanceláři si dáte kafe a cigáro s kolegy, zana-
dáváte obligátně na počasí (nejvíc nadávaj
Italové, Španělé a Portugalci) a podíváte se, s ja-
kou posádkou dneska letíte. Šéfové posádek se
dělí na pohodáře, lenochy, hyperaktivní ambici-
ózní idioty, přičemž zvláštní skupinu tvoří
gayové z bývalého východního bloku, kteří zřej-
mě v pubertě museli dost trpět a teď si tady léčí
komplexy.

Absolvujete briefing (pohodáři předstírají, že
vám pokládají záludné otázky týkající se bez-
pečnosti na palubě, ačkoli se vás ve skutečnosti
ptají, jak jste dopadli na tom mejdanu pře-
devčírem) a pokusíte se stihnout ještě jedno
cigárko. Pak naskáčete do dodávky, která vás
doveze k letadlu. Letadlo zkontrolujete (máte na
to asi deset minut) a pak šéf kabiny řekne do
mikrofonu: Pozor, monsters! A pasažéři jsou
tady.

Nakládání pasažérů je obvykle ze všeho nejvese-
lejší. Každý by totiž správně měl mít pouze
jedno příruční zavazadlo, ale jelikož to až done-
dávná nikdo nekontroloval, lidi na to zvesela
kašlali. Takže se snažíte narvat do přeplněných
„overhead lockers“ ještě jeden a ještě jeden kufr
a pot se z vás jen leje. Sice to správně dělat ne-
musíte, ale víte, že kdybyste to neudělali, budete
mít zpoždění určitě. Takhle ho budete mít jen
možná. Tady se sluší podotknout, že jste placeni
pouze za hodiny, kdy je letadlo ve vzduchu, tak-
že jakékoli zpoždění se vám hrubě nevypálí.

Bohužel dnes v noci napadly asi čtyři centimetry
sněhu. Takže letadlo se musí nejdřív odmrazit.
Vtip je v tom, že Irové považují sníh za něco, co
se může přihodit nejbliž tak ve východní Evropě,
takže na celém letišti mají pouze jeden stroj, kte-
rý to odmrazování zvládne. Pilot oznamuje dva-
cetiminutové zpoždění. Pak dalších dvacet mi-
nut. Pak další půlhodinku. Pasažéři naštěstí
většinou spí. Za hodinu už jsou ale vzhůru a za-
čínají reptat. Někteří by potřebovali cigaretu.
Soucítíte s nimi, ale to je asi tak všechno, co mů-
žete v danou chvíli udělat. Jinak nesmíte nic, jen
poslouchat nadávky. Nemůžete jim dokonce ani

nabídnout panáka, protože bary smíte otevřít až
po startu.

Když je letadlo po třech hodinách konečně od-
mražené, všichni už jsou vzhůru a vzteky bez
sebe a může se letět.

Vzhledem k tomu, že se tři hodiny čekalo, mají
všichni cestující hlad a žízeň. Začnete dělat
servis, ale v půlce vám dojde všechno jídlo.
(Kdybyste letěli nějaký krátký let, dostanete to-
lik jídla, že si vzadu pomalu nebude kam
sednout, ale dnes máte jen čtyři krabice sendvi-
čů, ačkoli letíte do Finska). Zadním řadám proto
rozpačité nabízíte tyčinky Snickers a brambůrky
a modlíte se, aby nesežraly vás.

Konečně jste ve Finsku. Musíte s pasažéry ven,
proto na sebe pod uniformu (která je vám bez-
tak o čtyři čísla větší) navléknete svetr, který má
proti předpisům kapucu (navíc s červenými
proužky), ale v tu chvíli je vám srdečně jedno,
jestli vás nějaká finská zmalovaná koza z check-
innu nahlásí, protože venku je minus 15 a vy
máte na nohou jen lodičky.

Autorka příspěvku osobně v kokpitu

Pak čekáte s pasažéry 20 minut venku (celá pro-
cedura nalodění a vylodění by přitom měla do-
hromady trvat 25 minut), protože, jak vám
ochotně vysvětlí blondatý finský dispečer, le-
tiště je malinké a security nestíhá a tolik pasažé-
rů najednou se dovnitř nevejde. Ještě se u toho
usmívá, čemuž se zas tak nedivíte. Kdybyste na
sobě měli kožich a boty s chlupatou podšívkou
jako on, asi byste se taky usmívali. Takhle máte
pouze křeč čelisti, jak jektáte zubama.

Druhá vlna pasažérů na palubě a hurá zpátky do Irska. Pořád jim nemáte nabídnout co k jídlu, ale tentokrát to zas tak nevádí, protože jak čekali tři hodiny na letišti, najedli se tam. Na náladě jim to ovšem nepřidalo. Pamatujte, že ať už se podělá cokoli (radary, motor letadla, parkovací hodiny na parkovišti u letiště, kolečka u pojízdného kufuru), vždycky je to bez výjimky VAŠE vina. Takže to mlčky přijměte a vyrovnejte se s tím. (Naučila jsem se s kamennou tváří odpovídat: „Yes, It’s my fault, madam. Kill me, pleas!“ Jestli mě za to jednou někdo práskne, pravděpodobně dostanu padáka, ale ten se nakonec může v 30ti tisících stopách hodit, že.)

Nakonec se dostanete domů. Jste totálně mrtví a přemýšlíte, zda ta černá skvrnka na levém uchu je, či není omrzlina. Mrknete ještě na Face Book a přečtete si zprávu od kamarádky, kterou jste od maturity neviděli: Týýýýjo, ty jsi letuška, to musí bejt super! Jak vypadá den letušky? Cy-nicky se zachechtáte a jdete spát.

Pro Semtamník exkluzivně z Dublinu

Wendy

Dovětek pro neznalé – Wendy jest příslušníkem Tulácké generace stejně jako Konop a Monty. Jak je vidět Tuláci jsou rozlezlí po celém světě:).

Kinoookénko

A je tu další kino-okénko filmů co se chystají do kin.

Premiéry

19. února

- ✓ **Bolt – pes pro každý případ** – animovaný
- ✓ **Město Ember** – rodinné scifi
- ✓ **Kurýr 3** – akční

26. února

- ✓ **Růžový panter 2** – komedie
- ✓ **Vévodkyně** – historický

5. března

- ✓ **Na půdě aneb kdo má dneska narozeniny** – animovaný

- ✓ **Potkan 007 a UFO** – rodinný

12. března

- ✓ **Marley a já** – rodinný

26. března

- ✓ **Monstra versus Vetřelci** – animovaný

duben

- ✓ **Rychle a zběsile 4** – akční
- ✓ **Inkoustové srdce** – rodinný
- ✓ **Hotel pro psy** – komedie

květen

- ✓ **Star Trek (XI)** – scifi
- ✓ **Noc u muzeu 2** – komedie

Nyní běží v kinech

- **Peklo s princeznou** / pohádka
- **Cesta na měsíc 3D** / animovaný
- **Lovecká sezóna 2** / animovaný
- **Příběh o Zoufálkovi** / animovaný
- **Sněženky a machři po 25 letech** / komedie
- **Austrálie** / western / válečný
- **Líbáš jako bůh** / komedie

Konop

Hádanky, úkoly

V minulém semtamníku jste mohli získat krásných 5 bodů do celoročního bodování za trochu vzpomínání na jednodenní výpravy. Uvedené foto bylo z jednodenní akce ke Svatojanským proudům, kde jsme byli 5. října 2008. Správnou odpověď zaslali Lukáš A. a Opičák.

Otázku pro tento Semtamník vidíte zde.

			5				8	9
				9	3	4		
					1		2	7
		7						6
			2	5	6			
4						1		
1	2		4					
		4	6	2			?	
3	8				9			

Úkol je prostý a tím je **zjištění čísla na pozici otazníku**. Tabulka s čísly tvoří sudoku.

Výsledky svého snažení pošlete mailem na semtam@tulaci.eu a to do 15. dubna 2009.

Letem světem

- ✓ Listopadová prodloužená výprava v Jizerských horách byla plná zpráv, GPS souřadnic, dobrého jídla, divadelního představení, ducha starého šerifa a do noci hraného BANGU, ve kterém vedoucí dokonale obehrali děti, které je to učily. Krásný příklad dobrého stylu výuky.
- ✓ Vánoční výprava v Pořešíně proběhla ku spokojenosti všech účastníků. V objektu byla krásná zelená pec, která po dvou dnech topení začínala i hřát.
- ✓ O druhém vánočním svátku jsme dobili hrad Okoř. Ve zmrzlé kase jsme nenašli ani průvodce ani štiplístka, ale realitního agenta, který nám ochotně nabízel přilehlý dům k prodeji.
- ✓ Ne letošní jarní tábor opravdu nebude – bohužel. Loni jsme horko těžko po oslovení cca 200 lidiček sehnali 8 účastníků a na předběžný zájem se nikdo neozval. Je až s překvapením, že se najednou ptají na jarní tábor lidé, kteří na něm nikdy nebyli. Ale co není letos může s klidem být rok příští.

Test vody na Silvestra 2008 (Keblov)

- ✓ Silvestr 2008 v Keblově se nakonec konal s celkovým počtem účastníků 4. Počasí bylo krásné, oheň velký a hřejivý, chlebičky na kost zmrzlé, nádrž krásně zamrzlá a voda ...
- ✓ Návštěvou a šířením internetové adresy <http://mirek.tulaci.eu> pomůžete Mírovi v získání lepšího invalidního vozíku.
- ✓ Lednové bruslení v Keblově bylo krásné a bezpečné. Síla ledu byla cca 20 cm. Kdo se nezúčastnil rozhodně prohloupil.
- ✓ Kdo nechodí na oddílové schůzky přichází např. o nácvik zdravotní výchovy (viz foto na začátku tohoto čísla), ceny za bodování a spousty zajímavých informací. Přijďte každou středu ve školním roce, již přes 20 let začínáme ve čtyři odpoledne.

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla je v **pátek 1.5.2009**, do té doby můžete plnit schránku semtam@tulaci.eu, hromadou příběhů, článků a zajímavostí.

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.40 mezinárodní

Vydán jako 61. publikace, oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, únor 2009, vydání prvé

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Michal – Okénko do kroniky část prehistorická

Konop – Kinookénko

Wendy – Jak vypadá den letušky?

Beruna – fše ostatní, sazba a tisk

Tisk v počtu 40ks na recyklovaném papíře

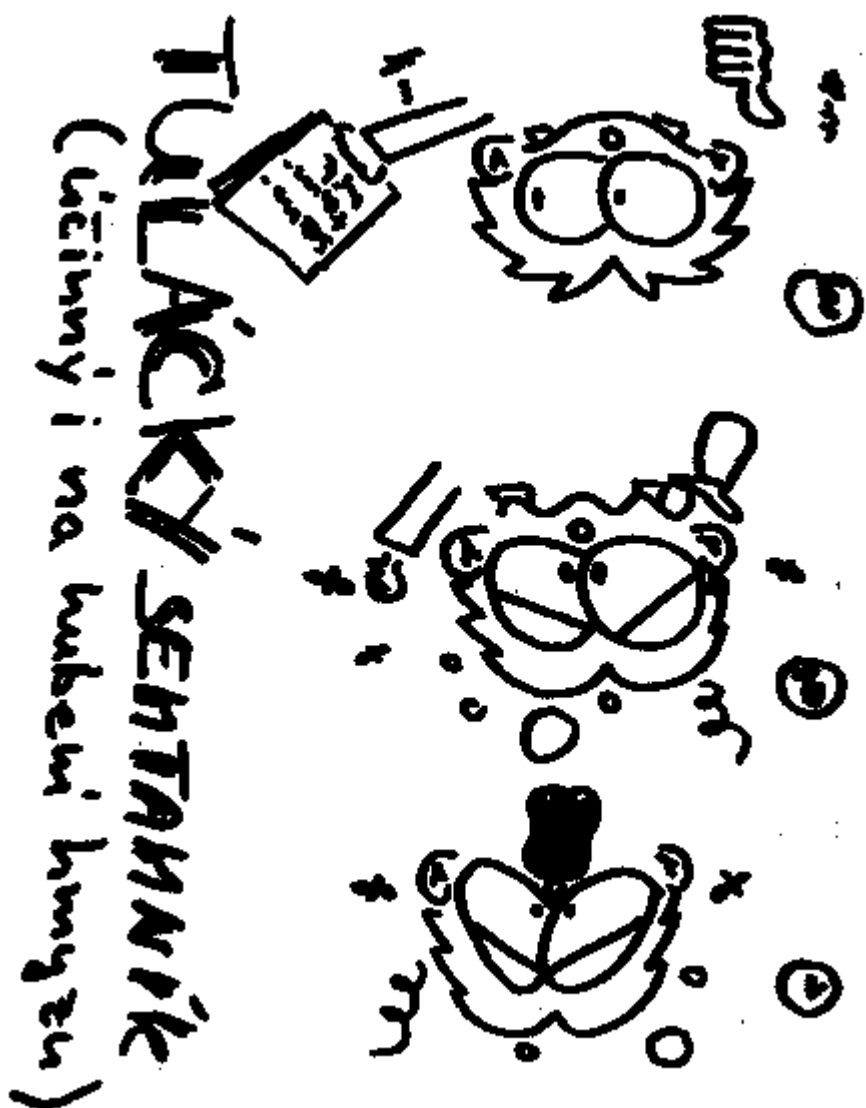
Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Honza Koukl, tel.: 608703510, zo@tulaci.eu

Vše je též na <http://oddil.tulaci.eu>

Aktivity našeho oddílu jsou podporovány Sdružením Mladých ochránců přírody ČSOP z prostředků MŠMT a MHMP. Více na www.smop.cz či www.msmt.cz.

Nudíš se? Poříd si

Víte, že tisk na recyklovaný papír je jednoduchý a šetří přírodu? Uvažujte o něm také.